SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCV. No. 89. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 12, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 12-го ТРАВНЯ 1988 Ч. 89. РІК. XCV.

СКВУ В СПРАВІ І. ДЕМ'ЯНЮКА

У суботу, 7-го травня ц.р., в Торонто, Канада, відбулась 22-га Пленарна сесія Секретаріяту СКВУ, на якій після обговорення справи Івана Дем'янюка, прийнято резолюцію такого змісту:

22-га Пленарна сесія секретаріяту СКВУ глибоко затурбована наявним нехтуванням елементарних засад судової справедливости, яке мало місце на суді над Іваном Дем'янюком в Ізраїлі і тому уважає що й самий суд був несправедливий.

Беручи до уваги, що найвищі чинники уряду Ізраїля надали справі Дем'янюка політичний характер, перенасичений емоційними елементами перед і під час судової розправи, з явною протиукраїнською тенденцією, 22-га Пленарна сесія СКВУ доручає Президії Секретаріяту СКВУ негайно покликати до життя окрему правну комісію для виготовлення рекомендацій щодо детального становища СКВУ в цій справі і подати рекомендації найдальше до 20-го травня 1988 року.

До того часу 22-га Пленарна сесія СКВУ закликає всі українські організації та установи та все українське громадянство в діяспорі дальше, в ім'я справедливости, давати всесторонню матеріяльну і моральну поміч в справі оборони Івана Дем'янюка.

Приготовили:

Адв. Ярослав Ботюк
ред. Іван Павлюк (Англія)
Ярослав Білак
д-р Дмитро Ціпивник
Ігор Клюфас

Поширюють знання про Великий голод

У зв'язку з одноденною конференцією-семінаром про штучний голод в Україні в 1932-33 роках для учителів стейту Ню Джерзі, яка відбудеться у понеділок, 16-го травня ц.р., Андрій Кейбіда, головний радний УНС і член нюджерзької етнічної комісії, відвідав секретаря стейту Ню Джерзі Джейн Бирджіо та подарував їй примірник книжки Робрта Конквеста „Жнива розпачу" від Головного Уряду УНС. Дж. Бирджіо відома в українській громаді з того, що вже неодноразово допомагала у справах пов'язаних з українськими правозахисниками.

Для сеньйорів є ще кімнати біля Союзівки

Янгставн, Огайо. — Управа Об'єднання Сеньйорів УНСоюзу повідомляє, що вже вибрано льотерійним способом тих осіб, які отримують приміщення на Союзівці під час 14-го з'їзду сеньйорів УНС. Про це вони вже також отримали підтвердження від управи Союзівки. Одначе для тих, які не були вибрані на приміщення, а хотіли б бути на з'їзді в приміщеннях поза Союзівкою з харчуванням на Союзівці, зібрано наступні інформації з околичних мотелів: Рондав мотель при дорозі 209 число тел. (914) 647-5620, перебування коштує від 25 дол. в гору за дві особи на одну ніч; мотель Континентал при дорозі 44-45 ч. тел. (614) 626-4000, ціна 40 дол. за ніч за дві особи; Челсі мотел при дорозі 44-45 ч. тел. (914) 626-3551, пропонує ціну 35 дол. за дві особи на одну ніч в часі тижня і 45 дол. на кінцеві дні тижня; і в Даріі Хухри РР 2 Бокс 243Б Семсонвілл рд., ч. тел. (914) 626-7248, ціна 5 дол. від особи на день.

Всі ті, що приміщуватимуться поза Союзівкою під час з'їзду харчі одержать по знижковій ціні: полуденок 5 дол., вечеря 6 дол., а бенкет 8 дол.

Цьогорічна поїздка сеньйорів на відвідини Головної Канцелярії УНСоюзу запланована на середу, 15-го червня ц.р. Про участь у прогулці слід повідомити Марію Бобечко, 13971 Chippewa Trail Middleburg Hts, Ohio 44130, tel.: (216) 243-7764.

Учасники конференціїл, які хочуть виставити свої мистецькі твори повинні зголошуватися до голови Євгена Волошина, 2047 Wingate Rd., Poland, Ohio, 44514, tel.: (216) 757-4712.

ВИСТАВКА ІКОН В ДІТРОЙТІ

Дітройт. — Для вшанування Тисячоліття Хрищення України, галерія ЕКО в Дітройті влаштовує виставку українських ікон. Вже є зголошених 15 мистців. Бажаючих брати участь щиро запрошується. Відкриття виставки відбудеться в п'ятницю, 27-го травня ц.р.

ВЕЧІР З ЕКОМ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка, Об'єднання Українських Письменників „Слово", Спілка Українських Журналістів Америки, Об'єднання Мистців Українців з Америці, Літературно-Мистецький Клюб, і загін УПС „Червона Калина" влаштовують у суботу, 14-го травня ц.р., о год. 3-ій по полудні у великій залі Українського Народного Дому, 140 Друга авеню, ювілейну зустріч з ЕКОМ — Едвардом Козаком. У мистецькій програмі візьме участь ЕКО — Гриць Зазуля.

Українки беруть участь у відзначенні сторіччя міжнародного жіночого руху

Вашінгтон. — З нагоди сторіччя існування зорганізованого жіночого руху, Міжнародна рада жінок (МРЖ), яка охоплює організоване жіноцтво із 75 країн, проведе тут величаний конгрес від 24-го червня до 4-го липня ц.р.

МРЖ заснували американські й европейські жінки, але сьогодні її члени є по всьому світі. Рада має тісні історичні зв'язки з Україною. Жіночa Рада України, коли її секретарем була Надія Суровцева, була членом цієї організації. Завдяки зв'язкам українок у Раді, справа штучного голоду 1932-33 років розглядалась на сесії комісії Ліги Націй.

СУА є активним членом МРЖ, і під час конгресу одна із союзянок братиме участь у панелі про міжнародні відносини під сучасну пору. На конгресі у Лондоні 1986 року МРЖ була однією з перших міжнародних організацій, яка висунула домагання щоб СССР подав більш обширні відомості про катастрофу у Чорнобилі.

Тому, що цьогорічний конгрес відбувається на території ЗСА, Крайова рада жінок ЗСА гоститиме біля півтисячі представниць з 70-ох країн світу у Вашінгтоні від 24-го червня до 4-го липня і у Ню Йорку від 5-го до 8-го липня, де делегатки відвідають Об'єднані Нації, і будуть прийняті у посадник на міста. Почесною головою конгресу є Ненсі Реген.

Найважливіші події сторічних святкувань відбудуться у Вашінгтоні — від величавого відкриття у Кеннеді Центрі в понеділок, 27-го червня до прийняття для делегаток та гостей у репрезентативному Пресовому клюбі у Вашінгтоні в суботу, 2-го липня, на якому відбудеться показ історичної ноші України. Це прийняття влаштовує СУА, день після зустрічі делегаток з державним секретарем Джорджом Шулцом. СУА має на меті відзначити і століття жіночого руху, і Тисячоліття Християнства. Біля 300 запрошених делегаток, серед яких буде чимало представників урядів, передбачається на прийнятті СУА у Пресовому клюбі.

Реєстрацію на конгресі та прийняття для делегатів та гостей займається 78-ий Відділ СУА ім. Олени Степанів у Вашінгтоні. Показ „історичної ноші" переведе 64-ий Відділ СУА у Ню Йорку. Господарем свята буде Екзекутива Союзу Українок Америки.

Членів СУА, або жінок чи чоловіків не членів, які бажають допомогти при переведенні праці під час конгресу, просять зголоситись до Марти Богачевської - Хомяк (703) 790-2761.

ДОПОВІДЬ В УВАН

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук в ЗСА, влаштовує в неділю, 15-го травня ц.р., о год. 2-ій по полудні в будинку Академії, 206 Захід 100-та вул., зібрання з доповіддю д-р Магдалини Ласло-Куцюк, гостя з Румунії на тему „Вогнепоклонство в дохристиянській добі Київської Руси".

Владики відправлять Соборний Молебень під час Фестивалю

Нюарк, Н. Дж. — За благословенням Блаженнішого Мстислава, митрополита Української Автокефальної Православної Церкви в ЗСА і діяспорі Митрополита Української Католицької Церкви в ЗСА Стефана Сулика відбулося засідання відпоручника ділового комітету святкувань Тисячоліття Хрищення України в стейті Ню Джерзі. Засідання відбулося в понеділок, 2-го травня ц.р., з метою узгіднення подробиць Соборного Молебня, який відправляться Владики Мстислав і Стефан в суботу, 18-го червня ц.р. в рамках Українського Фестивалю в Голмделі, Ню Джерзі.

Молебень буде відправлений о год. 1:30 на площі фестивалю.

Ціла різноманітна програма цьогорічного фестивалю є присвячена ювілеєві Тисячоліття Хрищення України. У підготовчих нарадах в справі Соборного Молебня взяли участь: о. Євген Богуславський, о. шамбелян Мартин Канаван, о. прелат Володимир Паска, інж. Олександер Данчук, заступник голови комітету Іван Головінський, голова Ділового комітету.

Змагуни УСК-у „Тризуба" і КЛК візьмуть участь в Олімпіяді

Філядельфія (М. Б-й). — Український Спортовий Клюб в Ню Йорку, УСО „Тризуб" і КЛК зголосили своїх змагунів до участи в Українській Олімпіяді і Здвизі Молоді, що відбудеться 27-30-го травня ц.р. у Філядельфії в рамках відзначення Тисячоліття Хрищення України.

УСК Ню Йорк змагатиметься в копаному м'ячі — чоловіча дружина в складі 18 осіб: відбиванці — дружина юнаків з 6 осіб і юначок з 8 осіб; настільному тенісі — 1 особа; і гольфі — 2 особи; разом 35 змагунів і змагунок.

УСО „Тризуб" змагатиметься в таких родах спорту: копаний м'яч — чоловіча дружина в складі 18 осіб; відбиванка — дві чоловічі дружини в числі разом 16 осіб, одна жіноча дружина в складі 9 осіб і дві дружини юнаків в числі 15 осіб; легкоатлетика — 3 особи; стукпук — 6 осіб; плавання — 12 осіб; теніс — 9 осіб; шахи — 5 осіб і гольф — 10 осіб; разом — 103.

Від КЛК змагатимуться в тенісі чотири особи і гольфі одна особа.

Дж. Британ виступить в Чікаго

Чікаго (О. Антонович). — Школа Св. Миколая влаштовує концерт-бенефіс, на якому виступить відома українська артистка з Лас Вегас, Джой Британ.

Концерт відбудеться в п'ятницю, 20-го травня в год. 8-ій вечора в авдиторії школи Лейн Текнікал. Чікаго є одним з виступів Дж. Британ у світовій турі, яку вона запланувала з нагоди Тисячоліття. В програму артистки входять пісні українського релігійного змісту.

На концерті також будуть виступати: танцювальний ансамбль „Громовиця" і діти балетної школи при парафії свв. Володимира і Ольги — „Сонечко" і „Блискавиця". Сумівські танцювальні групи „Веселка" і „Водограй" також візьмуть участь у програмі.

У МОСКВІ СТВОРИЛАСЬ НОВА ПАРТІЯ

Москва. — Міліція і агенти КГБ в цивільному оточили у понеділок, 9-го травня, будинок у селищі Кратово (40 км. від Москви) і заарештували п'ятьох вільнодумців, серед яких був один з основників партії Демократичний союз Віктор Кузін.

Повідомлення про організацію Демократичного союзу розповсюдилося по совєтській столиці ще в суботу. Протягом суботи і неділі кагебісти і міліція затримали кілька десятків осіб, які мали безпосереднє відношення до створення партії. Однак всіх затриманих відпустили за кілька годин. Заарештованих у понеділок привезли з Кратова у відділ міліції сусідньої станції в Ільінську. Там їх тримали кілька годин, а потім повезли в невідомому напрямку.

Крім В. Кузіна були заарештовані редактор неофіційного журналу „Гласность" Сергей Грігорянц, співробітники журналу Андрей Бабіцкій і Юрій Петровскій, а також Андрей Новіков з групи „Довір'я".

„Нема ніякого сумніву, що їх (тобто міліції і КГБ) метою було залякати нас", — сказав у телефонічному інтерв'ю кореспондентові пресового агентства Ассошіейтед Пресс Юрій Мітюнов, один з основників Демократичного союзу, колишній кореспондент Московського радіо, звільнений звідти за бунтівні погляди. За його словами, понад 70 членів нової партії зібралися в клюбі (мабуть, селища Кратово) і прийняли програму, устав і декларацію нової партії.

„Я думаю, що створення партії — це велика подія в об'єднанні сил у боротьбі з бюрократичним тоталітарним режимом", — сказав Ю. Мітюнов. Такі ж рішучі заяви робили й інші члени Демократичного союзу у розмовах з американськими журналістами. „Нашим завданням є чинити політичний спротив тоталітарній диктатурі комуністів", — пояснив у розмові з кореспондентом „Ню Йорк Таймс" Александер Рукасов.

„Ми, — сказала відома у Москві активістка Євгенія Добрянська, — не проти Комуністичної партії. Ми лише проти однопартійної системи. Ця система є причиною більшости проблем Совєтського Союзу". „Ми повинні мати ще одну політичну партію", — повторила вона в інтерв'ю для газети „Вашінгтон Пост".

За словами членів Демократичного союзу, їх партія виступає за політичний, економічний і духовний плюралізм, багатопартійну систему, опозиційну пресу і профспілки, вільні від урядової контролі. Ця партія є за відтягнення совєтських військ із Східньої Европи, балтійських країн і Західньої України.

У понеділок в інтерв'ю агентству Ассошіейтед Пресс Є. Добрянська сказала, що якщо генеральний секретар Міхаїл Горбачов серйозно думає про реформи в країні, то він дасть новій партії право існувати.

Американські кореспонденти, акредитовані в Москві, повідомили, що в неділю у совєтській столиці відбулася нарада редакторів 29 незалежних журналів, які виходять у різних містах Совєтського Союзу. Зустріч була присвячена створенню незалежної профспілки журналістів.

ДЖ. ШУЛЦ І Е. ШЕВАРДНАДЗЕ ПЕРЕГОВОРЮЮТЬ В ЖЕНЕВІ

Вашінгтон. — Представники Адміністрації президента Рональда Регена заявили кореспондентам, що державний секретар Джордж Шулц, забравши зі собою найкращих спеціялістів від роззброєння, а головно людей добре познайомлених зі справою нуклеарних ракет середнього і близького засягу і договором підписаним у Вашінгтоні між Президентом ЗСА і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Горбачовим, розпочав чергові розмови на цю й інші теми з міністром закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе та його дорадниками у Женеві.

Вміжчасі Сенат відклав тимчасово голосування над ратифікацією договору і якщо Совєтський Союз не задовільнить скоро вимог пов'язаних з договором, президент Р. Реген поїде 29-го травня ц.р. до Москви без ратифікації договору, що, на думку багатьох політичних аналітиків, значно зменшить його шанси договоритись з М. Горбачовим в інших важливих справах. Так само не зроблено жадного позитивного кроку у переговорах між делегаціями ЗСА і СССР у справі редукції стратегічних далекосяжних ракет, зменшення числа яких на 50 відсотків пропонував совєтський керівник ще під час другої зустрічі на вершинах у Рейкявіку і повторив у Вашінгтоні.

Розмови Шулца з Е. Шеварднадзе у середу і четвер, 11-го і 12-го травня, в більшості присвячені проблемам редукції і ліквідації ракет середнього і близького засягу, а також запланованій зустрічі Р. Регена з М. Горбачовим. Американська делегація включає головного дорадника Президента у справах крайової безпеки ген. Коліна Л. Повелла і одного з кращих знавців ракетної зброї Мейнарда В. Гілтмана. Політичні спостерігачі кажуть, що Адміністрація Р. Регена не дуже зацікавлена тимчасово приспішенням договору про стратегічні далекобіжні ракети і воліла б, щоб обидві сторони не порушували справи Стратегічної оборонної ініціятиви (міжпростірних апаратів), бо Вашінгтон не готовий на жадні компроміси в цій справі під теперішню пору.

Деякі високі речники Державного департаменту висловили переконання, що існуючі різниці в поглядах на справу ратифікації першого договору можна буде усунути в Женеві і тим самим прочистити шлях для Сенату, щоб він міг ратифікувати договір ще до 29-го травня. Совєтські заяви в цій справі не допомагають справі, але претенсії Москви, як заявили совєтські представники в Женеві, виснуть під час розмов Е. Шеварднадзе. Керівники обидвох партій в Сенаті не задоволені, що Совєтський Союз, підписавши договір, ставить до ЗСА все нові й нові вимоги, зупиняючи тим самим процес ратифікації.

В АМЕРИЦІ

У ВАШІНГТОНІ РЕСПУБЛІКАНСЬКІ і демократичні провідники Сенату заявили, що нова угода в справі ракет близького і середнього засягів не буде обговорена в Сенаті аж поки Америка і Совєтський Союз не поладнають розбіжностей щодо перевірки додержання угоди. Уряд президента Рональда Регена настоював на тому, щоб одобрення Сенату відбулося ще перед зустріччю на вершинах, яка має розпочатися 29-го травня ц.р. в Москві. Одначе провідник сенатської більшости сен. Роберт Бирд сказав, що цих проблем не полагоджено, а виникли навіть нові проблеми тому Сенат відсуває дискусію над цією справою до цих пір аж все наладнається.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ПРОТЕСТИ з музеїв, лікарень і сотень неприбуткових установ, уряд президента Рональда Регена погодився на пропозицію Конгресу, щоб уподаткувати деякі прибуткові дії тих організацій. Прихильники цієї зміни твердять, що це робиться не задля добуття гроша, але в ім'я справедливости, бо малі підприємства не витримують такого суперництва.

КОЛИ Б В МИНУЛИХ РОКАХ безробіття в країні дійшло до такого низького відсотка як зараз 5.4, то платні робітників були б відразу підійшли вгору. Натомість тепер такої реакції немає, бо американський робітник, профспілковий чи ні, втратив довір'я до свого працедавця. У висліді ніхто не знає до якого рівня мусить дійти безробіття, щоби робітники могли домагатися і дістати підвищення платень.

ВІДЧУВАЄТЬСЯ ВЕЛИКИЙ брак учителів в американських міських школах, хоча й збільшилося число студентів на педагогічних факультетах. Головною причиною такого стану є бюрократична система, а також небезпека в школах, брак фондів тощо.

НА ПІДСТАВІ ПЕРЕВІРКИ, законодавці у Вашінгтоні твердять, що тільки 50 відсотків безпритульних громадян старечого віку, сліпців чи калік користають із федеральної допомоги, яка їм правно належиться. **Велике число** старших громадян взагалі не вносять подань на допомогу з причин непоінформованости, а інші просто з огляду на тавро сорому, що вони мусять бути на ласці держави. Тому тепер ведуться намагання довести до свідомости якнайбільшого числа громадян, що фонди на допомогу тим потребуючим існують для їхнього використання.

ПРОВІДНИКИ ОБИДВОХ партій у Палаті Репрезентантів погодились на те, щоб якнайскорше висунути для одобрення законопроєкт для поборювання наркоманії в ЗСА. Виглядає, що ця проблема чимраз частіше висувається на головні сторінки американської преси і телебачення, бо, як твердять аналітики, це буде одною з головних проблем у виборчій кампанії.

АЛЬМАНАХ УНС'89

Редакція „Свободи" приймає до розгляду матеріяли до Альманаха на 1989 рік, в якому припадає 175-ліття з дня народин Тараса Шевченка і 25-ліття відкриття пам'ятника в його пошану у Вашінгтоні, як теж 50-ліття проголошення незалежности Карпатської України, 95-ліття УНСоюзу. Статті на ці та інші теми можна присилати до 16-го липня 1988 року. — Ред.

У СВІТІ

ПРЕДСТАВНИК ДЕМОКРАТИЧНОГО фронту звільнення Афганістану від совєтської і комуністичної окупації заявив представникам преси в Ісламабаді, Пакістан, що муджагедіни мали в останніх кількох днях значні успіхи у більших боях з комуністичними військами і совєтськими частинами напередодні виведення совєтської армії з Афганістану, яке повинно розпочатися у понеділок, 15-го травня ц.р. Повстанські частини захопили у провінції Пактія важливу стратегічну базу Чамкані, побудовану ще на початку совєтської окупації біля пакістанського кордону. Кабульське радіо призналося до поразки урядових військ, підкреслюючи при тому, що, мовляв, „душмани" втратили у бою дуже багато своїх людей. Муджагедіни натомість подають, що під час бою було знищено 12 танків і 18 панцирних возів ворога, забито понад 300 вояків урядової і совєтської армії і 220 попали в полон до повстанців. Загинуло також 80 муджагедінів.

МІЖ ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКОЮ Республікою і Анголою розпочались формальні переговори про закінчення війни між урядовими військами Анголі, владу у якій, як відомо, тримають у своїх руках, комуністи і марксисти, які отримують військову і економічну допомогу з комуно-московської імперії, і антимарксистськими повстанцями ЮНІТА, які отримують частинно допомогу від З'єднаних Стейтів Америки і Південної Африки. Міністер закордонних справ Рольф Бота з ПАР зустрівся із своїм ангольським колегою в столиці Конго Браззавілі. Не виключено, що у переговорах візьмуть участь ще інші міністри, зокрема оборони, обидвох країн. Уряд Південної Африки домагається в першу чергу виведення війська чужих держав, в тому числі кубинських легіонів з Анголі, а також з Конго і Намібії. Якщо переговори будуть позитивними, то не можна виключати участи представника Куби, яка також нібито зацікавлена замиренням в Анголі. У цій самій справі відбуваються розмови на іншому рівні, зокрема між амбасадорами заінтересованих країн.

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА, а зглядно її федеральний уряд в Бонні під керівництвом канцлера Гельмута Коля, політика Християнсько-демократичної партії, в основному підтримує політичну лінію генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Горбачова і його гласність і перебудову. Ідею перебудови совєтської економіки підтримують також приватні німецькі підприємства. Наприклад, у понеділок, 9-го травня, один з більших західньонімецьких банків „Дойче Банк", вирішив запропонувати Совєтському Союзові кредити в сумі 3.5 біл. марок для усучаснення фабрик легкої промисловости. Представник згаданого банку Геральд Шміц відмовився подати подробиці цієї трансакції, бо вони, мовляв, є ще в стадії обговорення.

СТРАЙК РОБІТНИКІВ В Гданську триває далі із збільшеною участю робітників, які спочатку послухали були урядових посередників і покинули приміщення майстерень корабельних доків, але пізніше під тиском спільноти і власних родин, повернулися назад до своїх друзів страйкарів. Страйкуючі робітники відкинули пропозицію урядових посередників. Підпільна „Солідарність" спочатку підтримала була компромісову пропозицію, але коли її відкинула більшість робітників, керівники „Солідарности" залишилися разом з робітниками і далі підтримують їхні вимоги про підвищення платень і дозвіл на відновлення діяльности вільної профспілки. Ситуація тепер у Гданську неясна, не відомо також чи уряд накаже „розв'язати" її способом фізичного втручання поліції і війська, бо, як сталося в Новій Гуті. Керівник підпільної „Солідарности" Лех Валенса закликав робітників інших підприємств підтримати морально корабельників у Гданську, бо, на його думку, спільні виступи є тепер в інтересі усіх робітників.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00
UNA members 1 year* — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to: Svoboda
Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на: Svoboda
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Суверенна республіка дістала автономію

Признаємо, що заголовок оцих міркувань є курйозний. Але все, що діється в Совєтському Союзі є курйозне і ввесь СССР це один великий курйоз. Тут ідеться про одну із 15-ти за совєтською конституцією з 1936 року „рівноправних і суверенних" держав — Естонію. Естонія — одна з трьох прибалтійських держав — поруч із Латвією і Литвою — була дійсно суверенна, але в 1940 році окупована Москвою. Її зарахували до цих 15-ти „рівноправних і суверенних" держав, які творять (за конституцією) федерацію. Все це, очевидно, один великий обман, — наші наддніпрянські земляки кажуть „блахман". найвищі большевицькі достойники не соромилися не раз повторяти фразу, що совєтська конституція — „найдемократичніша у світі". Америка по нинішній день не визнала офіційно совєтської окупації названих трьох балтійських країн, але тамошнім мешканцям від цього не легше.

Недавно естонський уряд прийняв постанову, що економіка Естонії вимагає усамостійнення від Москви. Надиво — Політбюро у Москві цю постанову затвердило з тим, що „автономія" Естонії стосується її економіки, але теж не зовсім. Дозволено створити сім державних (естонських) Комісій для справ: 1) промислу, 2) пального й енергії, 3) транспорту, 4) публічних послуг, 5) освіти, 6 культури, 7) лісництва, 8) чистоти довкілля. Але дві ділянки — інженерська і продукція інструментів залишаються надалі під безпосередньою контролею Москви.

Повідомила про це офіційна партійна „Совєтська Естонія" в числі з 30-го квітня ц. р. Там же сказано, естонський премє'р Бруно Савль заявив, що це „перший ступінь для перенесення контролі над економікою країни з Москви до столиці Естонії (Таллїну)". Ту вістку подало авторитетне британське аґенство Ройтерса, додавши від себе інформацію, що ініціятива до вимоги, поставленої естонським урядом до московського Політбюра, вийшла від естонських інтелектуалів, які дійшли до висновку, що дальша державно-партійна московська контроля над економікою Естонії доведе цю прибалтійську країну до повного господарського занепаду.

Уся ця історія спонукує до різнорідних рефлексій, сумнівів і запитів. Найперше показується, що „гласність і перебудова", яка додала відваґи окремим „суверенним" і „автономним" складовим частинам совєтської паперової федерації таки дає деякі конкретні позитивні наслідки. Ми вже свого часу інформували про демонстрації в балтійських країнах. Цей волелюбний рух в Прибалтиці, очевидячки, був найсильнішим арґументом для централістичних партійних вождів у Москві, що треба піти назустріч вимозі естонського уряду.

Але Естонія не висить в повітрі. Відоме в політиці явище „ланкової реакції". Коли одна ланка в ланцюзі надірветься — всі інші теж слабнуть. Вимога естонського уряду і частинна його перемога напевне знайде відгук у Литві і Латвії. Уже в давніших роках, ще перед приходом до влади Ґорбачова, румунський диктатор Чаушеску і покійний юґославський Тіто відмовилися від достосування своїх щорічних бюджетів до совєтської економічної п'ятирічки. В Мадярщині і Польщі теж існує тільки частинно державний контроль над сільським господарством. Нема в цих країнах радгоспів і колгоспів на совєтський лад. Проте й нема повної свободи промислу і торгівлі, тому у цих країнах дещо краща ситуація, як у Совєтському Союзі, але далеко незадовільна. Вже згадувано на цьому місці, що з усіх комуністичних країнах найкраща економічна ситуація у Східній Німеччині в наслідок нав'язання безпосередніх контактів між партійними урядами обох частин поділеної Німеччини. Вийнятково високий життєвий стандарт громадян Західньої Німеччини і все тамошнє „господарське чудо" (з видатною допомогою від Америки) мусіло захоплювати і впливати на комуністичну верхівку у Східній Німеччині.

Частинна економічна автономія, признана Естонії московським урядом і Політбюром, це покажчик, що відсередковий рух складових частин СССР поглиблюється і поступає вперед. Тут тепер ішлося про економіку. За нею прийдуть і вимоги політичні, так, як це сталося з польським робітничим рухом „Солідарність". І Москва мусить іти на поступки, бо відмова грозить кривавим заворушенням.

Андрій Качор

ПУЛЬС УКРАЇНСЬКОГО КООПЕРАТИВНОГО ЖИТТЯ В ДІЯСПОРІ

II.

На жаль, у проводі деяких наших кредитових кооператив, не згадуючи вже про працівників, не стоять ще люди із справжньою національною свідомістю, із справжнім кооперативним світоглядом, люди, які горіли б кооперативними ідеями і працювали б для кооперативного солідаризму. Слаба потіха для нас, що цю проблему мають також інші національні групи і вони також шукають для неї розв'язки.

Лікар, щоб поставити правильну діягнозу свому пацієнтові, перевіряє його пульс і тиск крови. Ми також мусимо міряти „пульс" нашого кооперативного життя, бо від того „пульсу", нормального, чи ненормального, у великій мірі залежить не тільки дальший ріст і розвиток нашої кредитової кооперації, але, може, і саме її існування у найближчому майбутньому.

* * *

Під впливом капіталістичного довкілля, до деяких наших кредитових кооператив втиснулася думка, що найважливішою проблемою їхньої діяльности є збирати якнайбільше капіталу, забуваючи рівночасно, що погоня за грошем дуже часто руйнує характер людей і „вбиває" саму кооперативну ідею. Клич „гріш — це сила", бо він відкриває дорогу в усіх напрямках сучасного життя, до найвищих достойників — це правда. Але не ціла правда. Самі гроші без якоїсь окресленої ідеї, подібно, як і сама ідея без грошей, не є ще силою.

І тут приходимо до висновку, що кооперативна організація, це така організація, в якій треба вміти пов'язати з собою матеріяльні та ідейно-духові інтереси членів кооперативи, громади в якій живемо та інтереси цілого народу і їх рівночасно розвивати. Бо коли ж у кредитовій кооперативі не буде кооперативної та національної ідеї — це буде механічна спілка людей, яких нічого з собою не в'яже, крім грошового інтересу; і навпаки, коли усунемо матеріяльну базу та не будемо розбудовувати фінансових услуг, а будемо тільки займатися ідейними проблемами, то кооперативна установа може перетворитися в культурно-освітнє товариство.

Щойно тоді, коли переведемо розумну синтезу цих обох, здавалось би цілком протилежних чинників, гроша й ідей, коли будемо рівночасно працювати над розбудовою матеріяльної бази та вести освідомну працю серед свого довкілля, що ця матеріяльна база, ці матеріяльні засоби, потрібні нам, щоб вони служили, як засіб до скріплення нашого господарського і національно-культурного життя, тобто ці матеріяльні засоби мають служити нашим членам, нашій громаді і цілій українській спільноті в діяспорі. І це є головна мета наших кредитових кооператив.

І тому, старші провідники наших кредитових кооператив мають обов'язок, на свої місця до проводу притягати нових ідейних членів, які прийшли до кооперативи не тільки з чисто господарських, але також із національно-ідейних мотивів, які розуміють, що вони мають очолювати українську установу, створену свідомішими членами української громади для потреб і услуг цієї ж громади, а не іншої і це їх обов'язує до національного, тобто українського патріотизму.

Іншими словами, ці нові люди, яких притягаємо до проводу наших кредитових кооператив, мусять знати і розуміти, що українські кредитові кооперативи у вільному світі — це не тільки господарські, але також суспільно-громадські установи, які за головну мету своєї діяльности поставили собі завдання: поліпшити господарське, соціяльне і культурне положення своїх членів і цілої української громади.

Далі треба тямити, що українська громада і теперішні члени кредитових кооператив з повним довір'ям дивляться на дотеперішню працю українських кредитових кооператив і вірять, що вони їх не обдурять. І тому провідники українських кредитових кооператив не сміють ані на хвилину забувати, що довір'я членів і української громади до своїх кредитових кооператив — це велика суспільно-громадська сила, яка в економіці відограє найважливішу ролю, більшу, ніж мільйонові капітали, бо це моральна сила, яка є душею кожного здорового організму, тим паче кредитової кооперації.

З досвіду знаємо, що як люди втратять довір'я до фінансової установи, до банку, чи кредитової кооперативи — то це крах і кінець для цієї установи. Пригадуємо собі т. зв. „чорний понеділок", 19-го жовтня 1987 року, який увійде в історію, як великий крах довір'я до біржі, до акцій, до т. зв. „вартісних паперів".

* * *

Українська кредитова кооперація у вільному світі виросла вже у велику і по-

(Закінчення на стор. 4)

Леся Храплива-Щур

Попробуйте замкнути очі...

Справді, попробуйте замкнути на хвилинку очі і так пройти хоч би через кімнату, що в ній живете роками і там знайоме вам усе „з замкненими очима". Зовсім певно заблудите — і тоді застановитеся на хвилинку, як багато значить для людини оцей дар Божий — „світло очей".

Зір — це ж можливість зв'язку із нашим оточенням, можливість слідкувати за подіями в ньому, брати активну участь у житті, сприймати красу природи та різноманітність людських облич, милуватися творами малярства, архітектури. І, чи не найважливіше, можливість читати все, що нам залишили в письмі чи друку наші предки — від неозорих поколінь.

Та ми свідомі, що є й люди, які такого щастя не мають. Замість різнорідности форм та барв, які ми сприймаємо самозрозуміло, в кожну хвилину, у цих людей перед очима — безперервна, безпросвітня ніч; вони сліпі.

Вони — не лиш тема сантиментальних фільмів та романів. Ми зустрічаємо їх живих на вулиці, чи в автобусі, з білою паличкою в руках, чи з невідступним собакою. І... даремно намагаємося уявити собі, як може виглядати світ їх почувань, їх думок. Зрештою, свідомість здорової, видючої людини старається відсахнутися від таких питань. А одначе ці люди, позбавлені зору, якось живуть, якось мусять жити.

Є вони і в нашій, українській, як і кожній спільноті. Тим більше, що наша діяспорне громадянство, природним порядком, старіється: люди, які прибули на поселення у силі віку, сьогодні вже досягають старости. А з таким віком приходить послаблення зору, частіше бувають очні недуги, а то й повна сліпота. Зрештою, бувають і молодші, а то й зовсім молоді люди з такими самими труднощами. Бувають і сліпороджені, які ніколи не бачили світу Божого.

У спільноті країн, які нас оточують, у пляні уважливости до всякого роду упосліджених людей, знають теж численні засоби, щоб покращати невеселу долю сліпих. Вже в 1877 відомий винахідник Томас Едісон винайшов процедуру, що звалась: „говорить книжка". Голос диктора, який читав, закріплювали на восковому циліндрі і так могли його опісля переслухувати сліпі. Цей винахід був попередником дальше уліпшених та визначно дешевших сьогодні — магнітофонних стрічок.

У першій половині минулого століття француз Люїс Брейл оформив азбуку для сліпих. Вона дає змогу „читати" дотиком пальців і досі принесла незрячим неоцінені прислуги. В нашому неукраїнському оточенні діють теж численні агенції, звичайно урядові, які удоступнюють сліпим всі ці винаходи та вчать їх, як давати собі раду із невидимим їм світом. Дбають теж про відповідну літературу, щоб ці, хто не бачить, могли хоч слухом та дотиком брати участь у різноманітності та цікавості життя.

Одначе, багато із цього добра доступне тільки тим, хто опановує мову країн поселення. А власне між старшими людьми таких небагато. Та навіть тому, хто знає мову, може користати з усіх удогіднень, особливо мило та заспокійливо почути рідну мову у своєму відчуженні та самоті.

І саме такі можливості існують і для українців. Хтось зрозумів усі міркування та турботи, висловлені на початку цієї статті — і подбав про допомогу. Вже від семи років займається українськими „говорячими книжками" фахівець у цій ділянці, Мирослава Оришкевич у Клівленді, в ЗСА.

В цьому місті діє „Клівлендське Товариство для Незрячих", пов'язане із Конгресовою Бібліотекою ЗСА у Вашінґтоні. Саме український його відділ, створила та веде довгі роки М. Оришкевич, відома пластова й громадська діячка. Під її проводом диктори-добровільці начитують на звукові стрічки українські книжки. Опісля ці стрічки розмножується та висилається — випозичається касетки потребуючим. Сліпі слухачі користуються ними безплатно, бо навіть пошта в ЗСА та Канаді пересилає такі матеріяли без оплати. Для англомовної програми кошти касеток та їх відбиток покриває уряд, одначе українська програма, як звичайно, буває, залишена на добру волю щедрих жертводавців нашої громади. А ціль — безумовно глибоко — гуманна й пожиточна.

Ось один із листів суспільної працівниці у Філядельфії: „Між іншими Іван Яремчук уже кілька разів говорив з нами, який він радий і як він віджив після одержання Ваших посилок. Він сказав, що слухає Ваших книжок від десятої ранку до дванадцятої вночі і тепер він 'так якби вдруге народився на світ' Він особливо дякував за касетку Служби Божої, „... як я слухав, мені було так весело, якби я був у церкві"...

А таких голосів, телефоном та переказаних через інших осіб — немало...

При українському Відділі Товариства для Сліпих у Клівленді працює декілька „начитувачів". Одначе нових добровільців, із цілого світу, приймуть радо, з відкритими раменами. До речі — робота ця приємна та сама собою дає вже вдоволення.

Досі у „фонотеці" — складі Товариства є вже понад 550 записаних творів, а число їх постійно зростає. Є там поезія, проза, наукова й публіцистична література, а навіть „живі" записи справжніх літературних вечорів, концертів, чи навіть, як щой-

(Закінчення на стор. 4)

Юрій Р. Рибак

РИЖ — АҐРАРНА ДИЛЕМА ІНДОНЕЗІЇ

Індонезія — це екваторіяльна республіка в Азії, що поверхнею майже дорівнює стейтові Аляска та охоплює 3,000 островів найбільшого у світі архіпелагу. Тут живе понад 120 мільйонів людей, що творять принаймні 12 етнічних груп із 200 діялектами.

Риж („oryza sativa") належить до родини колоскових рослин і є така сама месофітна рослина, як інші роди нашого збіжжя. Різниця в тому, що риж згодом пристосувався рости у воді. Усіх його родів є 22, а в культурі один, який, залежно від величини зерна, поділяється на різні групи; усіх, натомість, асортиментів світу можна нарахувати понад 20,000!... З нього роблять теж алькогольні напої, як „саке", „арак", „чум-чум", а із соломи капелюхи, циновки, мішки, папір і т. п. Із хвилиною пристосування кращої млинарської техніки зникла верхня верства зерен рижу, в якій містяться вітаміни... Населення масово захворіло, що допомогло відкрити хворобу „бері-бері", яка постає, коли бракує вітаміни „Б" у полірованому рижі.

Хлібом насущним більйонів людей у світі є якраз риж. Він закоренився не тільки в економіці народів, але теж просякнув у їхній побут, звичаї і традиції. Індонезійці, як азійці не є іншими. Вони привикли з поколінь до рижу і щонайважливіше його люблять головно, коли можна дешево купити. Отже, риж набирає посмак соціоекономічного питання, яке легко може впливати на політичну стабільність країни. Зі зростом населення проблема продукції нехонче розв'язує проблему голоду, тут теж вирішує купівельна сила населення. Їдять більше рижу ті, що мають гроші, а на тому багатіють... фармери.

Десять років тому Індонезія була найбільшим імпортером рижу у світі, забираючи майже третину доступної світової кількости. Одна із причин цього є ворог культури рослин — ерозія, що водою та вітром руйнує поверхню землі. У деякій мірі поверхня найурожайнішої землі в Азії змивалась у море. Подають, що одна буря може змести 75 тонн землі з акра. Це означає, що острів Ява річно втрачає 80 мільйонів тонн врожайної землі!

Жадоба землі — це початок індонезійської заковики. Фармери в погоні за новою площею під управу посуваються вгору по схилах гір, де стає менше дерев. Услід за тим шукачі за деревом на паливо йдуть вище. Без дерев, що спроможні абсорбувати річно стоінчовий дощ, дощова вода свобідно спливає вдолину та замулює рижові поля і канали наводнення. Була ідея заступити дерево до палення керосиною, одначе, виявилось, що бракувало доріг для справної достави.

В останньому десятиріччі Індонезія працювала дуже солідно над тим, щоб наситити своїх громадян та зменшити імпорт рижу. При цьому використано т. зв. зелену революцію, себто збільшення врожаю при одночасному розвитку нових видів культурних рослин та покращення аґрарної техніки. У висліді Індонезія з найбільшого імпортера рижу у світі стала у 1985 році незначним експортером і заразом покращало прохарчування населення, дохід фармерів та рівень освіти загалу.

Історія повторяється і не забуває теж рижу. „Зелена революція" зробила своє. Нині потрібно нової революції, щоб збільшити врожайність і площу під культуру рижу. На островах Ява та Валі риж росте на багатій землі вулканічного походження; на інших островах почва землі є тонка, глиняста і квасна (acid). Теж у багатьох місцях треба б будувати дороги до рижових піль, що їх плянують. Словом, або природа не відповідає, або довкілля ще неготове.

Теж применення нової технології не увінчалось успіхом. Ось, наприклад, надмір хемікалій для нищення комах та бур'яну вбив природні хижаки комах, а у висліді шкідники знищили жнива на цілій Яві. Не диво, що держава заборонила вживати хемікалії, а наказала фізично нищити інших шкідників... щурів.

Статистика стає песимістичною, бо у 1986 році перший раз у декаді продукція рижу була на одну третю меншою ніж зріст населення і тільки завдяки резервам з попередніх років уникнено імпорту.

Із фінансового боку справа для уряду — нерожева, бо меншають доляри призначені на „революцію" рижу. Знову ж крах цін нафтової ропи зменшив доходи і не дозволяє збільшити бюджет на аґрарні досліди, як теж на будову проєктів наводнення. Теж і подарункам приходить кінець, бо під впливом американських фармерів ЗСА зменшили грошову допомогу Індонезії на 40 відсотків.

Щоб розв'язати пекучу проблему індонезійської аґрарної дилеми, що властиво знайшлась на роздоріжжі, світові знавці і дорадники вважають, що треба б поширити асортимент культурних рослин і не держатись монокультури. Важне, щоб на ці нові культури рослин використали другорядні землі, на яких тяжко рости рижові. У висліді це допомогло б у прохарчуванні населення. Але легше говорити, як робити. Теорія теорією, а практика практикою. Люди не так скоро перекидаються на інший рід харчу головно, коли його створила традиція. Як приклад, візьмімо хоча б нашу етнічну страву. Ми звикли до смачних голубців із рижу... Чи легко ми змогли б призвичаїтись до іншого їхнього роду?...

Ярослав Падох

Американському НТШ — 40 років

III.

Наукова діяльність

Як за статутом, так і за традиціями всі Товариства продовжують працю свого львівського попередника, хоч не всі тими самими методами та засобами. До їх завдань належить наукові досліди й публікації їх висліду, зокрема ж студії усіх ділянок українознавства та познайомлювання з ними зовнішній світ. Нав'язування зв'язків із науковцями й їх організаціями, співпраця з ними, та освідомлювання про підневільний стан України й її науки, це одне з важливіших завдань українських науковців й їх організацій у вільному світі.

Свою наукову працю ведуть наукові члени НТШ в окремих секціях і комісіях, до яких запрошують давніх й нових членів. Час від часу вони відбувають свої сесії й висліди своїх дослідів друкують в окремих збірниках. Маємо Секції: Історично-філософічну, директором якої є проф. Василь Маркусь, який заступив довголітнього директора проф. Володимира Кубійовича; Філологічну, директором якої є проф. Василь Лев; Маематично-фізичну з директором проф. Володимиром Петришином; Хемічно-біологічно-медичну з директором д-ром Романом Осінчуком й Секцію: Енциклопедій Українознавства, що її директором є проф. Аркадій Жуковський, який заступив покійного проф. Кубійовича, який її заклав й нею керував довгі роки.

Секції у співпраці з управою НТШ влаштовують також спільні сесії й конґреси. Велика конференція відбулася в 1980 році в межах відмічення 110-річчя НТШ, а під цю пору і наступний рік підготовляються конференції присвячені Тисячоліттю Хрищення України та 40-літтю американського НТШ.

Під цю пору Секції об'єднують коло 120 дійсних членів і коло 40 членів-кореспондентів. За окремі заслуги для української науки Секції іменують дійсними членами науковці в неукраїнського походження. У крайових і міжнародних конференціях і конґресах, що їх влаштовує НТШ, часто беруть участь визначні вчені різних національностей з ЗСА, Канади, Німеччини, Польщі й інших країн. Окрему увагу присвячує НТШ співпраці з іншими українськими науковими установами, зокрема з Українською Вільною Академією Наук та Українським Науковим Інститутом Гарвардського Університету. Із співпраці з УНІҐУ та УВАН варто відзначити традиційне влаштування вже вісім років Шевченкознавчої конференції та недавні конференції для відмічення 120-тих роковин смерти Михайла Грушевського, 100-річчя з дня народження Леся Курбаса, 120-річчя смерти Миколи Василенка й з інших нагод. На тлі хронічно поділеної української громади поза межами України, дружня й успішна співпраця наших наукових установ буде записана в хроніці української діяспори, як, на жаль рідкий, прояв її зрілости й відповідальности перед історією.

Репрезентація й зовнішні зв'язки

Перебування поза межами України накладає на наші наукові установи, а зокрема на 115-літнє НТШ, обов'язок репрезентувати наш народ і його культуру й інформувати про здобутки нашої науки. Передумовою успіху є нав'язання тривалих зв'язків зі зовнішнім світом, зокрема з чужими науковими колами й установами.

Є багато шляхів для цієї, у більшості — піонерської, можна сказати амбасадорської, праці: членство в загальноамериканських та міжнародних наукових організаціях; участь у крайових і міжнародних конґресах і конференціях; організування міжнародних чи міжнаціональних конференцій; участь у чужих видавництвах і журналах та власні видання й журнали у чужих мовах. З усіх цих засобів користає НТШ в міру своїх обмежених засобів.

НТШ є інституційним членом найбільшої американської славістичної організації американського товариства розвитку слов'янських студій — American Association for the Advancement of Slavic Studies", скорочено АААСС, й бере участь у її щорічних крайових конференціях, які притягають по дві й більше тисячів науковців-славістів не лише з Америки й Канади, але й з інших країн світу. У співпраці з іншими українськими установами НТШ влаштовує теми разом із виставкою своїх видань та роздачею каталогів й інших інформативних матеріялів. Ця участь голосить світові, що повторне розв'язування й нищення НТШ у Львові його окупантами, не знищило нашої найстаршої й найбільш заслуженої установи. Вона відома на Заході з довоєнних часів. По більших бібліотеках Америки, зокрема наукових, зберігаються видання НТШ з перших років його постання, зокрема комплекти „Записок НТШ", які доповнюються тут видаваними новими книгами цієї серії.

НТШ причинилося до утворення нового наукового й видавничого товариства присвяченого студіям національностей СССР і Східньої Европи — „Association for the Study of the Nationalities of the USSR and Eastern Europe", основником і головою якої донедавна був передчасно померлий заступник голови НТШ, проф. Степан Горак. Це Товариство видає піврічний журнал присвячений народам поневоленим совєтськими властями п. з. „Nationalities Papers", редакторами якого були згаданий проф. Горак і проф. Орест Субтельний. Журнал появляється за постійною грошовою допомогою НТШ й є неофіційним представником НТШ в англомовному світі. Чимало чисел цього журналу висилається до Совєтського Союзу й інших країн Америки й Европи. В кожному числі є статті на українські теми, рецензії й інформації про українознавчі праці, зокрема про нові видання НТШ та постійна хроніка життя й праці НТШ. Є це неначе наше вікно в широкий світ й ми переконані, що наш чималий кошт виплачується. У редакції журналу є десяток визначних українських науковців-членів НТШ.

Продовження буде.

Відділ ТУІА в Ню Йорку

Д-р Я. Рожанковський (третій справа) вручає ним уфундовану нагороду Ю. Грабцеві, переможцеві тенісового турніру КЛК. Зліва: інж. Р. Ракочий, Я. Надбережний, В. Грабець, Б. Попель і інж. В. Гнатківський.

Звіт ню-йоркського Відділу ТУІА зачнемо від зустрічі на Союзівці, яка відбулася 9-го і 10-го жовтня 1987 року під гаслом „Тисячоліття Християнства в Україні". Головною точкою цієї зустрічі вважаю глибокозмістовну доповідь о. Василя Іващука, пароха української православної церкви в Байоні, „Тисячоліття Християнства в Україні та його вплив на розвиток українського релігійного й духовно-культурного життя українського народу". На жаль, багато учасників зустрічі порозходилися по свіжому повітрі, а інші пішли на вокатон і на доповіді не було багато людей, а все ж таки треба підкреслити, що доповідь була успішною і відповідала ідеї нашої зустрічі. Доповідь відкрив голова ню-йоркського Відділу ТУІА, представив і привітав о. Василя Іващука, а присутні привітали його рясними оплесками, як рівнож рясними оплесками подякували о. В. Іващукові за цінну доповідь. Багато з присутніх були зацікавленні цією релігійною доповіддю, які по закінченні доповіді ще довго говорили з о. В. Іващуком на релігійні теми.

Треба підкреслити, що минулого жовтня в зустрічі на Союзівці Лікарське Товариство Ню Йорку й Ню Джерзі офіційно участи не брало, хоч було кількох лікарів, які бувають на всіх імпрезах інженерів, а за це можна було завважити досить чисельну групу українських спортовців з Українського Карпатського Лещетарського Клюбу, до якого належить ряд українських інженерів, а головою цього Клюбу з колишній голова Головної управи ТУІА інж. Володимир Гнатківський.

Від год. 1:30 до год. 3-ої відбувся „вокатон", а від 3-ої до год. 5-ої доповідь о. В. Іващука, в год. 6-ій коктейл, а в год. 7-ій вечора бенкет. Голова ню-йоркського Відділу, який є господарем тих зустрічей, відкрив бенкет, привітав голову Головної управи ТУІА Юрія Базелевського і його дружину Оксану, голову Карпатського Лещетарського Клюбу інж. Володимира Гнатківського та його дружину Марійку і членів Головної управи ТУІА, членів Управи Українського Карпатського Лещетарського Клюбу, голів відділів та членів Управ відділів, присутніх на бенкеті, а відтак передав дальше провадження бенкетом імпрезовому референтові інж. Любомирові Калиничеві, який також привітав всіх присутніх, а між ними колишніх голів Головної управи. Згодом виявилось, що на бенкеті є присутні два колишні гокеїсти Омелян Бучацький і д-р Володимир Децьо, яких привітав голова Карпатського Лещетарського Клюбу інж. В. Гнатківський, а присутні нагородили їх рясними оплесками. Відтак інж. В. Гнатківський привітав голову Головної управи ТУІА інж. Юрія Базелевського, голову ню-йоркського Відділу, всіх членів Управ і всіх присутніх гостей на бенкеті.

У тенісовому турнірі КЛК Ю. Грабець переміг у фіналі Ю. Петрикевича, 6-4,6-2, а у групі змагунів з одною програною перше місце здобув М. Надбережний.

По роздачі нагород змагунам спортовцям імпрезовий референт інж. Любомир Калинич дальше перебрав від інж. В. Гнатківського провадження програмою, яка добігала до кінця і в імени управи Відділу ТУІА в Ню Йорку подякував всім за участь у бенкеті й запросив їх до великої залі „Веселки" на танцювальну забаву під звуки музики оркестри Гірняка. Забава була дуже гарна й всі мали добрий настрій, а імпрезовий референт Відділу ТУІА в Ню Йорку, інж. Любомир Калинич має природний дар для перепровадження імпрез і забав та чудово бавити гостей.

Остання імпреза Відділу ТУІА в Ню Йорку — це було передріздвяне свято традиційної Ялинки 19-го грудня 1987 року. Зустріч при ялинці відбулася дуже гарно. Вечір відкрив голова Відділу. Він підкреслив, що влаштування Ялинки кожний рік в різдвяному часі стало символом Рождества Христового та взаємної любови й пошани серед християнських народів, які з великою любовю і вдячністю, відсвятковують прихід сина Божого на світ, що символізує в собі невинність і щиру любов, непохитну віру до Творця всесвіту.

Голова Відділу ТУІА підкреслив, що цього року свято різдвяної ялинки співпадає з Тисячоліттям Християнства в Україні. Український народ з особливою урочистістю вшановує ту найбільшу річницю нашої історії і християнської культури, яка з прийняттям християнства на Україні поширилася на всі галузі життя українського народу. З прийняттям християнства Русь-Україна стала однією з найкультурніших і найсильніших держав Европи.

Щодо дальшої діяльности Відділу ТУІА в Ню Йорку, то члени Управи Відділу беруть участь в українському громадському житті, а щодо засідань Управи, то засідання ми відбуваємо разом з Головною управою, бо багато членів Управи Відділу входять в склад Головної управи і спільно вирішується справи Головної управи і Відділу.

Цією дорогою щиро дякуємо мгр Ларисі Магун за виступ (безплатний) на вечорі традиційної Ялинки, яка гарними колядками чудовим голосом звеличала наш вечір. Рівнож подяка належиться інженерам братам Лехіцьким, які на прохання мгр Л. Магун виступили разом з бандурами та разом з нею дуже гарно відспівали кілька колядок.

Микола Турецький

Відбулися Загальні збори Осередку СУМ у Філядельфії

У неділю, 6-го березня ц.р. в приміщенні УОКЦентру відбулися річні Загальні збори Спілки Української Молоді осередку ім. УПА у Філядельфії. У зборах взяли участь 40 повноправних дійсних членів СУМ, між ними багато молодих дружинників. Збори відкрив голова осередку Юрій Наконечний, який привітав присутніх членів та представників організацій і гостей. Після молитви та прийняття порядку денного зборів вибрано президію, а відтак провід зборами перебрав голова президії Микола Бачара, секретарював Андрій Міджак. Присутні вислухали привіти від місцевих відділів ООЧСУ, АБН, ТУСМ, ОЖ ООЧСУ та школи українознавства „Наша Українська Школа" (НУШ) при осередку.

Із звітів діяльности поодиноких членів Управи осередку та Булави Відділу Юнацтва можна було зформувати образ многогранної праці СУМ в Філядельфії. Між звітами було також слово директора НУШ Ігоря Шперналя про розвиток НУШ. Відзначено також дальший зріст та успішну працю танцювальної школи при осередку під проводом Галини Козак-Левицької. Збори особливо відмітили осягнення булавної Марії Іваськів у її праці з юнацтвом. Доцінюючи потребу перевірки діяльности

бюра ОСІ, яке у пошуках за т.зв. воєнними злочинцями заплямовує честь нашої нації, збори вирішили пожертвувати 1,000 долярів на корисну праці комісії для дослідження ОСІ, яка постала та успішно діє з ініціятиви станиці АБН в Філядельфії. Варто зазначити, що більшість дискутантів на зборах — це молоді люди, які, виростаючи поза межами України, виховувалися в рядах СУМ.

На внесок Контрольної комісії збори схвалили абсолюторію уступаючій управі з признанням за пророблену працю. Відомий сумівський діяч з Ню Йорку, Корнель Василик виголосив привіт від Крайової Управи СУМ Америки. Він виразно окреслив наші моральні обов'язки супроти поневоленої України.

На внесок Номінаційної комісії збори вибрали головою на наступну каденцію Юрія Наконечного. На інші керівні пости були обрані: заступник голови — Богдан Лужецький, секретар — Павліна Кулинич, скарбник — Софія Питльована, голова Контрольної Комісії — Андрій Міджак, булавний юнацтва Іван Яворський. Після короткого слова голови, який подякував присутнім за довір'я, Загальні збори закінчилися відспіванням молитви „Боже Великий".

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Ютика-Сиракюзи, Н. Й.

повідомляє, що

в неділю, **29-го травня 1988 р., о год. 1-ій по пол.**
в залі Українського Народного Дому
1317 West Fayette Street, SYRACUSE, N.Y.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС ЮТИЦЬКО-СИРАКЮЗЬКОЇ ОКРУГИ

У Загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати та по два делеґати наступних Відділів

21, 38, 39, 58, 121, 192, 202, 215, 271, 283, 317, 330 і 484

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Вибір президії
3. Відчитання і прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір нової Управи
7. Слово головного предсідника УНСоюзу д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
8. Плян праці на біжучий рік
9. Внески і запити
10. Закриття Загальних Зборів

У зборах візьме участь

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ

Володимир Запаранюк, *почесний голова* — **д-р Іван Гвозда**, *голова*

Микола Велич, *касир* — **Ярослав Сенишин,** *секретар*

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Дорогої СЕСТРИ, ШВАҐЕРКИ та ТЕТИ

бл.п. МАРІЇ з БОДНАРІВ РЖЕПЕЦЬКОЇ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

у Філядельфії, в суботу, 21-го травня ц.р.
о год. 8-ій рано, в церкві Христа Царя
в Сиднею, Австралія, в суботу, 21-го травня
в церкві св. Андрія
та в Ню Йорку, в понеділок, дня 23-го травня ц. р.
о год. 9-ій рано в церкві св. Юра.

Про молитви за спокій душі Покійної просять:

Сестри Покійної з родинами

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями та Знайомими,
що в понеділок, 9-го травня 1988 р. відійшла у Вічність
на 83-му році свого трудолюбивого життя
наша Найдорожча
МАТИ, БАБУСЯ І ПРАБАБУСЯ

бл. п.

Зінаїда з Харченків МАЦИК

вдова по бл. п. Іванові Мацик.

ПАНАХИДА в середу, 11-го травня 1988 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Ave., Union, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в четвер, 12-го травня 1988 р. о год. 10-ій ранком в церкві св. Андрія в С. Бавнд Бруку.

В глибокому смутку залишені:

донька — ОКСАНА БАБ'ЮК з мужем ЗЕНОНОМ
син — ЮРІЙ з дружиною АЛЕКСАНДРОЮ і з тещею ЗІНАЇДОЮ УЗОНІВ
внуки —
ЮРІЙ БАБ'ЮК з родиною
РОКСОЛЯНА КРАМАРЧУК з родиною
АНДРІЙ БАБ'ЮК
ТАМАРА БАБ'ЮК
БОЛОДИМИР МАЦИК з родиною
братанки —
ДЖЕЙМІ БАБ'ЮК
МАРКО МАЦИК
ВОЛОДИМИР МАЦИК
ОЛЕСЬ КРАМАРЧУК
АНДРІЙ і ЮРКО
ПАЩУК з родинами

Замість квітів на могилу просимо складати пожертви на Українську Вільну Академію Наук у ЗСА.

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Дорогого і ніколи Незабутнього МУЖА, ТАТА і ДІДУСЯ

сл. п.

ОЛЕКСИ КУЦЛО

буде відправлена за спокій Душі

СЛУЖБА БОЖА

у суботу, 14-го травня 1988 р. о 9-ій год. ранку в церкві св. Йосафата, Воррен, Миш.

Просимо Кревних, Приятелів і Односельчан помолитися за спокій душі нашого улюбленого і ніколи незабутнього.

Опечалені:
дружина — МАРІЯ КУЦЛО
син — ЯРОСЛАВ
невістка — ГАНЯ
внуки: ХРИСТИНКА, АНДРІЙКО, АНДРУСЯ

Помолімось за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства

Впреп. о. крилошанин Петро Огірко відслужить Заупокійну Святу Літургію в п'ятницю, 27-го травня 1988 року, о год. 9-ій ранку, в УКЦеркві Покрови Пресвятої Богородиці, в Озон Парку, Н. Й., за Блаженної Пам'яті.

ІВАНА КУСОГО
ВОЛОДИМИРА ОЛЕЙКА
д-ра БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО
ГАЛИНУ ОПИР
ЄВГЕНІЮ ПАСІЧНИК
МАРІЮ ПЕТРИШИН
ЕМАНУЇЛА ПРИТУЛУ
інж. БОГДАНА РАКА
ЮСТИНУ РУДЯК
д-ра ВАСИЛЯ СТЕФУРАКА
ВОЛОДИМИРА ЮРКОВСЬКОГО

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за померших наших друзів.

Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Помершим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

Христос Воскрес...
смертю смерть подолав,
і тим, що в гробах життя дарував.

ПОДЯКА

Складаємо найщирішу подяку усім, які улегшили нам наш великий біль і смуток по несподіваному відході у вічність, Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУНЯ, БРАТА, ВУЙКА, ШВАҐРА і СЕСТРІНКА

сл.п. інж.

АТАНАСА МИХАЙЛА МІЛЯНИЧА

який відійшов у вічність, 30-го квітня 1987 р.

Щиросердешно дякуємо дорогій Родині, Приятелям, Знайомим, великій Пластовій Родині, зокрема „Лісовим Чортам", сусідам і українській громаді у цілому світі за усні, телефонічні і листовні співчуття, за молитви, за квіти та за чисельну участь в похоронних відправах. Рівно ж дякуємо всім організаціям за писемні співчуття і за поміщення клепсидр.

Нашу щиру подяку складаємо о. вікарієві, пароховi української католицької церкви св. Юра Патрикієві Пащакові, ЧСВВ, за теплі слова розради в перших хвилинах нашого тяжкого пережиття, за відслужения спільно Парастасу заупокійної Святої Літургії, за вдумливі прощальні слова в церкві св. Юра і відправу над гробом на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж., і за участь у тризні. Отцеві Лаврентієві Лавренюкові, дякуємо за уділення єлеопомазання.

Зокрема висловлюємо найщирішу подяку і велике спасибі Блаженішому Владиці Мстиславові, УАПЦ, який прибув в асисті протопресв. А. Селепини, та мимо зливного дощу, Їх Блаженство Владика виголосив зворушливі, глибокі, незабутні слова над могилою і на тризні, прощаючи на Вічну Ватру друга довгих літ.

Зокрема сердешно дякуємо Архиєпископові Митрополитові ПУКЦ Стефанові, що мимо своїх обов'язків приїхав, щоб востаннє попрощати друга-пластуна та взяти участь в похоронних молінях, спільній відправі Парастасу з о. вікарієм Патрикієм Пащаком, парохом церкви св. Юра в Ню Йорку.

Сердешно дякуємо о. Христофорові Войтині і о. Левові Ґольдейлові за спільну відправу Парастасу другого дня та за прощальні слова о. Христофора Войтини, пароха церкви Чесного Хреста в Асторії, Н.Й.

Щиросердешно дякуємо Андрієві Добрянському за зворушливе відспівання Апостола під час заупокійної Служби Божої.

Невимовно вдячні маєстрові Михайлові Черешньовському за цінний дерев'яний різьблений хрест, який вложено до домовини — „І мертві нетлінними воскреснуть."

Глибоко вдячні д-рові Ярославові Падохові, голові НТШ, який прощаючи свого співпрацівника і приятеля, між іншим висунув справу закінчення книжки про „Промбанк", яку започаткував його директор сл.п. інж. Атанас М. Мілянич, і видати її під патронатом НТШ.

Щира подяка ред. Ользі Кузьмович і Христі Ференцевич за велику поміч, а зокрема в перших хвилинах.

З глибини серця дякуємо ред. Любові Дражевській за змістовну статтю про життєвий шлях нашого Незабутнього та про перебіг похоронних відправ.

Наша щиросердешна подяка інж. Василеві Колодчинові за проголошення на його радіопрограмі в Дітройті про відхід у вічність сл.п. інж. Атанаса М. Мілянича.

Невимовно вдячні проф. Остапові Савчинському за наґрання на звукотасьмі похоронних відправ і промов. Також сердешне спаси-біг Володимирові Пизьнюкові за наґрання відеотасьми з цілого похорону.

Велике спаси-біг всім Пластунам за хоровий супровід під час похоронних відправ, а зокрема за вдумливу, настроєву пісню „Ніч вже йде".

Щиро дякуємо за глибокозмістовні прощальні слова, виголошені після Парастасу, біля домовини, над могилою і на тризні.

Пл. сен. Ігор Сохан від Крайового Пластового Проводу ЗСА, пл.сен. Юліян Крижанівський від 3-го Куреня УСП і УПС „Лісові Чорти", інж. Юрій Базилевський від Товариства Українських Інженерів в Америці, Стефан Хемич від Української Катедри в Гарварді і від УНІГУ, пл.сен. Ляся Старосольська від Осередку Праці УПС в Станиці Ню Йорку, мец. Роман Гуглевич від Світової Ради Українських Кооператорів і Централі Українських Кооператив Америки, ред. Микола Галів від Українського Патріярхального Товариства і від редакції журналу „Патріярхат", інж. Микола Турецький від Товариства Українських Інженерів Америки, відділ Ню Йорк, д-р Ярослав Падох від Наукового Товариства ім. Шевченка, Лемківського Товариства, від Курення УСП і УПС „Червона Калина" і родини Падохів, інж. Володимир Пушкар від „промбанківців" і як шкільний товариш з гімназії в Перемишлі, інж. Роман Рогожа від 3-го Куреня УСП і УПС „Лісові Чорти", пл.сен. Тарас Дурбак від Головного Пластового Проводу, інж. Ігор Гурин від Українського Соціологічного Інституту в Ню Йорку, Христина Навроцька від Українського Народного Союзу, Відділ 450, інж. Володимир Шиприкевич від колишніх студентів у Данціґу і Товариства Кооперації „Чорне море", пл.сен. Дмитро Косович, як довголітній співпрацівник Пласту.

Пожертви зложені в пам'ять того, що все життя працював для кращого завтра українського народу:

На заупокійні Служби Божі

Тиміш Білостоцький, Ярослав Бобак, Христя і Лені Бонакорси, родина Борушенків, Дарія і Ігор Витвицькі, Александра Воробкевич, Ольга і Роман Гаєвські, Ольга і Роман Гуглевичі, Йосиф Гупаловський, Ольга Дармохвал, Зеня Зарицька, Марія Дзундза, Марта Доберчак, Адріяна Дрогомерецька і Віра Ґіна, Барбара і Дік Зікерси, Дарія і Богдан Кекіші, Борис Кекіш, Галя Кіляр, Леся і Олег Колодії, Клюб Матерей при школі Івана Хрестителя, Стефанія і Семен Кочії, о. канц. Михайло Левенець, Каролін і Роберт Ленґвіни, Л. і В. Ленцики, Миролюб Лозинський, Марія і Ярослав Макарушки, Анн і Джін МекАдамси, Ню Бронзвик Сейвінкс, Ню Бронзвик Сейвінкс Гайленд Парк, Ірена і Ярослав Падохи, Оксана Рак, Леся і Юрій Раковські, Марія Рейнарович, Ірена Решитилович, Омеляна і Роман Рогожі, Емілія Саноцька, Джіл і Вілям Стейпалс, К. Терлецька, Марта і Роберт Тореллі, Розен і Дейвид Фляйшелі, Дарія Чижик, Марта і Евстахій Ярощі.

На Патріярший Фонд у Римі

По 50.00 дол.: Дарія Витанович, Галина Крохмалюк, родина Міляничів, Стефан Мілянич.
30.00 дол.: Ефрозина і Дарія Покінські.
По 25.00 дол.: Марія Клячко, Ева Піддупчишин, Тиміш Білостоцький.
По 20.00 дол.: Надя і Стефан Робельські, Стефанія Лешко.
10.00 дол.: Ірена Грушкевич.

На пл. виховний журнал „Вогонь Орлиної Ради
100.00 дол.: Евстахія Гойдиш.

На пластовий журнал „Юнак"
По 200.00 дол.: Марія і Ігор Гурини, Іванка і Маріян Коці.
По 50.00 дол.: Роман Іваницький, Стефан Мілянич, родина Міляничів, Христя і Юрій Савицькі.
40.00 дол.: Лариса і Любомир Онишкевичі.
По 25.00 дол.: Ляля і Роман Алиськевичі, Стефанія і Роман Барановські, Оксана Бачинська, Марія і Тарас Дурбаки, Володимир Корнаґа, Стефанія і Дмитро Косовичі, Стефанія і Семен Кочії, Юліян Крижанівський, Анна і Василь Натини, Марта Рудик, Володимира і Остап Савчинські, Олена і Павло Турули, Христина і Юрій Ференцевичі, Ірена і Богдан Чайківські, Стефанія і Микола Чорні.
По 20.00 дол.: Марта і Олег Бобаки, Ірена і Лев Вербицькі, Вячеслав Вишневський, Ксеня і Ігор Галії, Люба і Ярослав Дармограї, Борис Кекіш, Оксана і Богдан Кузишини, Ольга Кузьмович, Анна і Мирослав Кушніри, Оксана Лобачевська, Озіві Мачай, Христина і Юрій Навроцькі, Катерина і Володимир Пизнюки, Ярослав Рак, Омеляна і Роман Рогожі, Галина Скорецька, Ніна Самокіш.
По 15.00 дол.: Галина Гірняк, Зірка і Михайло Клюфаси, Любомира і Михайло Пежанські.
10.00 дол.: Галина Кутко.

На Фонд листка зв'язку УПС „Слово"
20.00 дол.: Олександра і Михайло Юзеніви.

На Пластовий Вишкільний Фонд Дрота
100.00 дол.: Любомир Романків.
39.14 дол.: Евстахія і Мотря Міляничі.

На Український Музей в Ню Йорку
100.00 дол.: Роман Іваницький.
50.00 дол.: родина Міляничів.
25.00 дол.: Ірена і Роман Кравцеви.
По 20.00 дол.: Надія і Юрій Попелі, Стефанія і Петро Ушаки.
По 10.00 дол.: Іванна і Ярослав Клими, Анна і Василь Натини.
5.00 дол.: Родина Принц.

На Гарвардський Проєкт
По 50.00 дол.: Христина і Микола Баранецькі, родина Міляничів.
По 25.00 дол.: Цецилія і Володимир Дебайли, Зенон Коханівський, Марія Купчинська.

Пожертви на видання книжки про Промбанк
1200.00 дол.: Галина і Ростислав Міляничі з родиною.
1000.00 дол.: Йосиф Гупаловський.
По 100.00 дол.: Світляна і Роман Андрушківи, Ярослав Бобак, Ольга і Роман Мицики, Ірена і Ярослав Падохи, Олена і Іреней Юрчуки та Михайлина і Мирослав Юрчуки.
ПО 50.00 дол.: Ольга Дармохвал, Марія і Орест Гладкі, Наталія і Богдан Петріни.
30.00 дол.: Наталія Загайкевич.
По 25.00 дол.: Марія і Іван Галії, Марія Дигдалевич, Любов Дражевська, Ольга і Ральф Делля-Кави, Володимира і Микола Кавки, Софія і Ярослав Кальби, Роксоляна і Михайло Луціви, Стефан Салик, Анна Штинда, Наталія і Михайло Яремчишини.
По 20.00 дол.: Ярослава Клюфас, Ірена і Михайло Морози, Марія і Василь Палідвори.
По 10.00 дол.: Ольга Дядинюк, Ганка Коренець, Олена Островерха, Мирослав Раковський.

На Стрийський Комітет
50.00 дол.: Ярослава Терлецька.

На Школу св. Івана Хрестителя в Ньюарку
По 50.00 дол.: родина Міляничів, Даня і Ігор Чума з родиною.

На Школу Непорочного Зачаття в Гемтремк, Мі.
50.00 дол.: Стефанія А. Лужецька.

Подяка власникові похоронного заведення Яреми, Люі за солідне переведення похорону.

Зі щирого серця дякуємо всім жертводавцям, за вияв пошани для пам'яті про нашого Дорогого Незабутнього. Нехай Всевишній Господь винагородить Вас щедрими ласками!

Дружина Евстахія Мілянич з родиною.

Лондон відзначив роковини Т. Шевченка

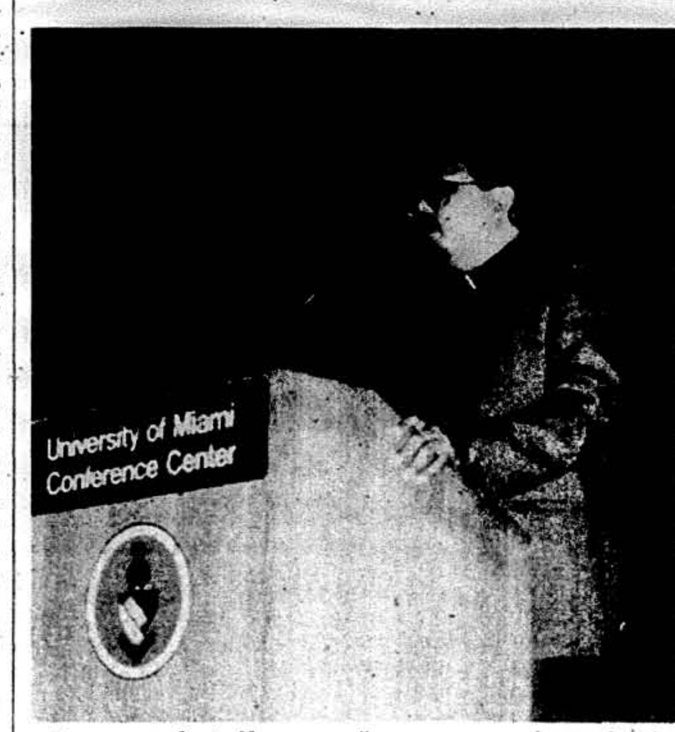
У неділю, 6-го березня, заходами КУК в Українському центрі відбулося святкування роковин Тараса Шевченка.

Свято відкрив голова Відділу Микола Дутчак. Він привітав отців і всіх присутніх, а особисто гостя — колишнього в'язня і борця за права Української Церкви і народу Йосипа Терелю, який прибув на святкування роковин Тараса Шевченка в товаристві о. пароха Івана Словна і д-ра Олега Мариняка. Опісля хор „Золотий вік" під керівництвом Лесі Шульги відспівав „Заповіт", слова Т. Шевченка муз. К. Стеценка. Далі слідувала мистецька частина. Деклямували учні „Рідної Школи": „Поклін тобі, Тарасе", виконав Тимофій Зима, „Шевченка поважаю" Михайло Співак, „Про дідуся Тараса" Соня Ковальчук, „Поклін Тарасові" Дмитро Співак і „Біля портрета" Михайло Яремченко. Жіночий асамбель „Мережка" ОДУМу відспівав „Зоре моя вечірняя" (слова Т. Шевченка, муз. Я. Степового), „Ой горе тій чайці" (обр. Г. Китастого), „Дівоча лірична" (супровід на бандурі Гані Метулинської, мистецький керівник Оксана Метулинська). „Привіт Тарасові" деклямувала Дарія Ермантрант, учениця „Рідної Школи", „Три шляхи" Т. Шевченка деклямувала Лада Рослицька, учениця курсів українознавства. Святочну доповідь виголосила Віра Яремченко, доповідь була змістовна, доповідачка подала фрагменти з життя Тараса Шевченка. Жіночий „Квартет" у складі Лізи Джансон, Гані Метулинської, Лесі Метулинської і Тані Тицької, супровід на бандурі Гані Метулинської, сольо — Леся Метулинська, мистецький керівник Оксана Метулинська, відспівав дві пісні „Зелений гай" і „Сирітка" слова П. Грабовського, обробка Я. Яциневича. „Портрет Тараса Шевченка" деклямував Андрій Зима, учень „Рідної Школи", „Суботів" деклямував Олег Рослицький, учень курсів українознавства. Хор „Золотий вік" під керівництвом Лесі Шульги відспівав „Думи мої" і „На Шевченкові роковини" (обробка Лесі Шульги). Від імени Відділу КУК всім виконавцям і учасникам подякував Михайло Еліяшів. Декорації Е. Слюсар і М. Залізняк. Керівником була Леся Шульга. На закінчення концерту відспівано національний славень.

По закінченні концерту присутні чекали, щоб почути слово Йосипа Терелі. Голова відділу КУК Микола Дутчак попросив гостя до слова, а також попросив о. прот. Віталія Метулинського, настоятеля УПЦеркви і о. Івана Словна, пароха УКЦеркви та від українського центру адвоката Петра Криворука. Мгр Леся Щур-Храплива представила Йосипа Терелю. Опісля слідували привіти" — від Українського Студентського Клюбу вітав голова Іван Макаран, від СУМу голова Стефан Чиж і від ЛВУ голова Стефан Мединський. По привітах голова КУК М. Дутчак попросив Йосипа Терелю до слова. Гість говорив про своє пережиття у Совєтському Союзі, про підпільну Українську Католицьку Церкву і взагалі про теперішню ситуацію в Україні, про появу Матери Божої в Грушеві біля Дрогобича. Всі присутні були задоволені з промови Йосипа Терелі, за що нагородили його гучними оплесками. На закінчення були висвітлені фільми, які привіз з України Йосип Тереля. Адвокат Петро Криворук від Українського центру зложив подяку Й. Терелі та побажав йому успіхів у його праці.

Присутній

Гідне відзначення 1000-річчя в Маямському університеті

Отець проф. А. Чировський виступає на симпозіюмі.

Багато праці було вкладено у приготування до відзначення 1000-річчя Хрищення, що відбулося в університеті Маямі в неділю, 20-го березня.

Модератором наукового симпозіюму був проф. Тарас Максимович. Він попросив о. Стефана Зарічного, пароха церкви Успенія Пречистої Діви Марії, провести молитву, а згодом представив зібраній публіці (біля 300 осіб) Івана Коцура, голову Громадського Кмітету Тисячоліття Південної Фльориди, який привітав присутніх англійською мовою, а Василь Тараска, член цього Комітету, — еспанською.

Відтак модератор представив присутнім першого доповідача, проф. д-ра Леоніда Рудницького з Ля Саль університету у Філядельфії, який говорив про християнські елементи у підсовєтській українській літературі, доказавши, що не зважаючи на атеїстичне гноблення всіх проявів християнської религії за 70 років московсько-совєтського режиму, в українській підсовєтській літературі — прозі і поезії — християнські елементи там живі і щораз більше поширюються. Доповідач доказував це творами О. Довженка, С. Скляренка, Л. Костенко, В. Симоненка, В. Стуса і М. Руденка.

Другим доповідачем був проф. д-р Юрій Кульчицький з Огайо, з університету в Йонгставні, Огайо, який говорив на тему: „Вплив київського Християнства на Східню Европу". Д-р Кульчицький доказав, що 1000-річчя Християнства є українським, і що лише згодом воно прийшло на Білорусь, північно-східні країни Европи, пізнішу Московщину, Литву і навіть Польщу. З християнством всі ті країни черпали з України науку, культуру. Доказом може бути хоча б вплив Київсько-Могилянської Академії на Московщину у XVII і XVIII сторіччях.

Третім доповідачем був о. проф. Андрій Чировський з Католицької Теологічної Спілки градуаційної богословської школи в Чикаго, парох церкви Непорочного Зачаття Пречистої Богородиці у Палатайні біля Чикаго. Отець Андрій М. Чировськи говорив про „Українські Церкви — Католицька і Православна — на порозі другого Тисячорічча". Він підкреслив ролю цих церков у трьох вимірах: відносини Церкви і держави, екуменізму і місійної праці у ґльобальному відношенні. Доповідач ствердив, що на основі вікового досвіду, сполуки східнього містицизму з західнім раціоналізмом у симбіозі у наших Церквах і їхній богословії, та довготривалого переслідування наших Церков, вони є найкраще підготовані для екуменічного діялогу і екуменічного процесу на сході Европи і навіть Азії у відношенні до мусулманського світу, буддизму.

Отець архим. Андрій Партикевич з УАП Церкви з Бостону, Масс., не міг приїхати на симпозіюм особисто і його надіслану доповідь про Собор Української Автокефальної Православної Церкви у 1921 році відчитав інж. Віктор Полярний. Архимандрит у своїй доповіді висвітлив причини, перебіг, світла і тіні Собору і мучеництво більшости його учасників, з Митрополитом Василем Липківським у проводі.

По доповідях відбувся обмін думками. Інж. А. Горак взяв участь в обговоренні заторкнених тем. Отець Роман Ґаладза закрив дебати симпозіюму молитвою.

Проф. Тарас Максимович вміло перевів цілістю симпозіюму, який організував проф. д-р М. Чировський. Після симпозіюму відбулося прийняття для всіх учасників.

Присутній

Пульс...

(Закінчення зі ст. 2)

важну силу, а виросла тому, що вона здобула для себе довір'я української громади, української не іншої, і це довір'я-це найбільший її скарб, бо це та моральна сила, яка допомогла збільшити кадри все нових членів і збільшити оборотові фонди. Цей скарб треба берегти, як ока в голові, бо, як не дай Боже, українська кредитова кооперація втратить це довір'я української громади, то вона втратить все, бо самі гроші в кооперації не є силою, та тільки засобом до того, щоб осягнути таку, чи іншу мету наміченy кооперативним статутом.

Отож, провідники українських кредитових кооператив, зокрема молодшої ґенерації, мусять знати, що кооперативна ідея, український національно-громадський патріотизм і господарська солідарність з членами, відповідальність перед членами і українською громадою та взаємне довір'я один до одного — це той головний і найважніший пульс нашого українського кооперативного життя, який показує нам кожночасно, чи наш український кооперативний організм здоровий, чи може...хворіє на одну з вищеназваних хворіб. Перевіряймо цей пульс у практичній роботі, бо від нормального биття, чи стукоту цього пульсу залежить ріст і дальший розвиток нашої української кредитової кооперації в діяспорі, а відповідальність за це лежить на плечах поодиноких провідників українських кредитових кооператив, а також і провідників наших крайових кооперативних надбудов.

А Українська Світова Кооперативна Рада, як ідеологічно-координуючий кооперативний Центр має тільки координувати і унапрямлювати працю української кооперації, її репрезентувати та допомагати крайовим надбудовам бути справжніми українськими кооперативними центрами в поодиноких країнах нашого поселення, бо цього вимагає інтерес цілої спільноти в діяспорі.

І це є той „пульс" нашого українського кооперативного життя у вільному світі, що його має перевірювати і за нього відповідати не тільки Українська Світова Кооперативна Рада та крайові надбудови, але ціла українська зорганізована громада, об'єднана у Світовому Конгресі Вільних Українців, бо українська кооперація працює для цієї організованої, і... неорганізованої, української громади в країнах нашого поселення у вільному світі.

Попробуйте...

Закінчення зі стор. 2

но згадували, Служб Божих. До речі — збірка стрічок в Українському Відділі, — найбільша з усіх неанглійських. В самому тільки лютому цього року обіг стрічок був 175 випозичень, а в березні-293.

Здавалося б справа прекрасно наладнана і нічого турбуватися. Та тут саме турботи щойно починаються по-справжньому. Записи стоять готові, можна без труду їх дістати, та користає з них тільки дуже невелика частина потребуючих. Їх чимало по всіх наших поселеннях. Деякі зовсім осліплі, в інших зір так пошкоджений, що хоч частинно бачить, читати не можуть. Та нема кому повідомити їх, що існують для них можливості випозичати стрічки, чи, навпаки, нема кому нав'язати їм контакт із Товариством. Виглядає дрібниця, але як дуже ударемнює вона заходи тих, хто при цьому ділі трудиться, як багатьом сліпим не дозволяє розважити якось години й дні їх самітнього життя, поліпшити їм долю. Адже „присутність" голосу, хоч би чужої та незнаної людини, дозволить їм не лиш зацікавитися змістом почутого, але й упевнитися, що хтось особисто ними займається, бажає з ними спілкуватись!

Тому й велике прохання до всіх, хто прочитає цю статтю, задумайтеся хвилину, чи бува ви не знаєте когось такого, хто потребував би такої обслуги? Український Відділ Клівлендського Товариства має якнайкращий намір охопити всі країни нашої діяспори. Для цього є можливості. Крім особистих випозичень, Товариство може забезпечувати стрічками теж місцеві публічні бібліотеки та наші доми для старших, які, як знаємо, так густо постають тепер по наших осередках. Одного лиш треба — подати туди інформацію, звернути увагу на цю справу.

Адреса, що на неї слід звертатися: Mrs. M. Oryshkevych Sight Center, Cleveland Society for the Blind, 1909 East 101 St., Cleveland. Ohio 44106.

Замкніть на хвилину очі й подумайте, як ви могли б тут допомогти!

